

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 20 maja 2024 r.

DIH-3.707.36.2024.JS

DECYZJA DIH-3.59.2024

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 poz. 572), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji PO.19.C.18.2024.KS Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 8 lutego 2024 r. (nr akt: DR.8361.194.2023), na mocy której nałożono na przedsiębiorcę PH BOCIAN 2 sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), z tytułu naruszenia art. 4 ust. 1 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

W dniach 28 września - 3 października 2023 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej: „Mazowiecki WIH” lub „organ pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia DR.223/2023 z 28 września 2023 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie, należącym do ww. przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r., poz. 236) - dalej jako „Prawo przedsiębiorców”, 15 września 2023 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli (DR.8360.194.2023), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli. Pismo odebrano 20 września 2023 r.

W toku kontroli sprawdzano rzetelność obsługi poprzez dokonanie zakupu kontrolnego oraz przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168),, zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” i rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Rozliczając zakup kontrolny składający się z 23 artykułów spożywczych stwierdzono, że w przypadku jednego produktu cena uwidoczniona na paragonie była niższa od ceny uwidocznionej na wywieszce, którą ten produkt był opatrzony, a mianowicie w kasie za

budyń słodka chwila o masie 43 g zapłacono 1,39 zł podczas gdy cena na uwidocznionej na wywieszce wynosiła 1,49 zł.

Kontrolą prawidłowości uwidaczniania cen objęto 450 partii różnego rodzaju towarów stwierdzając uchybienia w stosunku do 5 partii produktów tj.:

- 1) czekotubka bananowa E. Wedel o masie 45 g,
- 2) draże M&M peanus o masie 90 g,
- 3) karmelki musujące ZOZOLE o masie 30 g,
- 4) rurki kukurydziane nadziewane o masie 18 g,
- 5) markizy z kremem o masie 25 g.

z uwagi na brak cen i cen jednostkowych.

Powyższe stanowiło naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli z 3 października 2023 r. (nr akt kontroli: DR.8361.194.2023), podpisanym przez stronę bez uwag.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) - dalej jako: „Kpa”, Mazowiecki WIIH zawiadomieniem z 9 stycznia 2024 r., poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w sprawie wydania na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach decyzji o nałożeniu na niego kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie poinformowano stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności prawo zapoznania się z aktami sprawy, sporządzenia z nich notatek i odpisów oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań. Ponadto, mając na uwadze treść art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o informowaniu o cenach, w tym samym piśmie zobowiązał stronę do przekazania informacji o wielkości jej obrotów i przychodu za rok 2022. Pismo to doręczono stronie w dniu 15 stycznia 2024 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Mazowiecki WIIH w drodze decyzji PO.19.C.18.2024.KS z 8 lutego 2024 r. (sygn.: DR.8361.194.2023), nałożył na stronę karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych), na mocy art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Decyzja ta została doręczona stronie w dniu 14 lutego 2024 r.

29 lutego 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji, w którym strona poprosiła o zmniejszenie wymiaru kary o połowę. Swoją prośbę strona umotywowwała rozpoczętymi inwestycjami oraz ogromnym wzrostem kosztów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (wzrost minimalnego wynagrodzenia o około 18% oraz kosztów energii elektrycznej), co znacznie obciążyło budżet firmy. Strona podkreśliła, że polityką firmy jest możliwość zwrotu przez klienta towaru, w momencie zakupu go po niewłaściwej cenie - innej niż wskazana na etykiecie cenowej. Nie jest naszym celem wprowadzanie klientów w błąd i w razie wystąpienia pomyłki a co za tym idzie skutków naruszenia prawa zawsze staramy się wynagrodzić klientom zaistniałą sytuację.

Pismem z 5 marca 2024 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji PO.19.C.18.2024.KS Mazowieckiego WIH z 8 lutego 2024 r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) - dalej jako „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Według § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy - dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę - dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.2).

Prezes UOKiK po analizie zgromadzonego materiału dowodowego stwierdził, że w niniejszym przypadku z całą pewnością doszło do naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen, albowiem uchybienia dotyczyły braku cen i cen jednostkowych dla 5 produktów (czekotubka bananowa o masie 45 g, draże M&M peanusa o masie 90 g, karmelki musujące ZOZOLE o masie 30 g, rurki kukurydziane nadziewane o masie 18 g, markizy z kremem o masie 25 g), na 450 towarów poddanych kontroli w tym zakresie oraz w przypadku jednego produktu pochodzącego z zakupu kontrolnego gdzie cena uwidoczniiona na paragonie była niższa od ceny uwidocznionej na wywieszce, którą ten produkt był opatrzony, (w kasie za budyń słodka chwila o masie 43 g zapłacono 1,39 zł podczas gdy cena na uwidocznionej na wywieszce wynosiła 1,49 zł).

Strona w swoim odwołaniu również nie neguje stwierdzonych nieprawidłowości, nie wniosła również uwag do protokołu kontroli. Swoje stanowisko przedstawiła jedynie w piśmie z dnia 16 stycznia 2024 r. będącym odpowiedzią na otrzymane zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego, informując w nim, że stwierdzone nieprawidłowości wynikają wyłącznie z błędu ludzkiego, i dotyczą tylko 6 produktów na 8 200 oferowanych w sklepie. Ponadto dodała, że zmiany cen występują często, co wiąże się z koniecznością drukowania i rozniesienia cenówek w krótkim czasie.

Organ pierwszej instancji wydając decyzję wziął pod uwagę powyższe wyjaśnienia przedsiębiorcy wskazując, że okoliczności naruszenia prawa (błąd ludzki) nie mają wpływu na prowadzenie postępowania odwoławczego. Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że to przedsiębiorca, jako profesjonalista na rynku, miał obowiązek znać i stosować się do przepisów prawa związanych z prowadzoną przez nią działalnością. Był on zobowiązany do umieszczenia przy produktach cen i cen jednostkowych, w sposób jednoznaczny oraz umożliwiający porównanie cen. Nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie strona dla nie wykonała powyższego obowiązku, co stanowiło wystarczającą przesłankę do przypisania jej odpowiedzialności z tego tytułu i wymierzenia jej stosownej kary pieniężnej.

W niniejszej sprawie, Mazowiecki WIIH był uprawniony do nałożenia na stronę kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w granicach przewidzianych tymi przepisami, tj. w wysokości do 20 000 zł. Po uwzględnieniu wszystkich przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3 tej ustawy, mających wpływ na wymiar kary, stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 500 zł, która stanowi 7,5% górnego wymiaru kary. Biorąc pod uwagę, że strona zakwestionowała wysokość nałożonej na nią kary pieniężnej, Prezes UOKiK dokonał ponownej analizy ustaleń w tym zakresie i na podstawie zebranego materiału dowodowego uznał, że Mazowiecki WIIH wymierzając karę pieniężną prawidłowo ocenił poszczególne przestanki, co miało wpływ na wymiar kary, tj. zastosował sankcję, która jest adekwatna do stwierdzonego naruszenia oraz wielkości kontrolowanego podmiotu.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków, organ pierwszej instancji zasadnie przyjął, że kontrolowany przedsiębiorca nie uwidaczniając informacji o cenie i cenie jednostkowej kwestionowanych produktów (dotyczy 5 produktów) oraz niezgodności uwidocznionych cen z cenami rzeczywistymi (dotyczy 1 produktu) naruszył obowiązujące przepisy w zakresie informowania o cenach produktów. Prawidłowo też wskazał, że mimo, iż naruszenie to dotyczy nieznaczonej liczby towarów sprawdzonych w toku kontroli to stwierdzono brak jakichkolwiek informacji o cenach tych towarów, zarówno cen i cen jednostkowych, co uniemożliwiło konsumentom zapoznanie się z nimi oraz ich porównanie, tzn. przedsiębiorca pozbawił ich istotnych informacji niezbędnych do podjęcia decyzji o zakupie. Poza sporem pozostaje także kwestia czasu trwania naruszenia, która zgodnie z ustaleniami kontroli przypada na dzień stwierdzenia nieprawidłowości, zaś kończy się w momencie ich usunięcia przez stronę, co miało miejsce w toku kontroli.

Oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o informowaniu o cenach, oraz uzyskane korzyści majątkowe lub straty wynikające z naruszenia tych obowiązków, organ pierwszej instancji zasadnie przyjął, że strona nie naruszyła wcześniej przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Prezes UOKiK wskazuje, że strona została zarejestrowana w Krajowym systemie Sądowym w 2021 r., w związku z czym winna wykazać się znajomością podstawowych przepisów związanych z jej działalnością i je respektować. Jednocześnie, z uwagi na charakter naruszenia obowiązków oraz zebrany w aktach sprawy materiał dowodowy, należy stwierdzić, że brak jest wiedzy na temat uzyskanych przez stronę korzyści majątkowych lub strat wynikających z naruszenia tych przepisów. Mazowiecki WIIH nie pominął przy tym faktu, że strona niezwłocznie uzupełniła brakujące informacje.

Uwzględniając trzeci czynnik wpływający na wymiar kary, tj. wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę informację przekazaną przez stronę informację o wielkości przychodu oraz obrotów za 2023 r.

Rozpatrując czwartą z przesłanek wymiaru kary, tj. sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, organ pierwszej instancji zasadnie stwierdził, że przesłanka ta nie miała zastosowania, gdyż przeprowadzona kontrola nie była kontrolą w sprawach transgranicznych.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji zasadnie uznał, że strona dopuściła się naruszenia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w stopniu uzasadniającym wymierzenie jej kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 tej ustawy, zaś opisane powyżej, jak również w treści zaskarżonej decyzji, ustalenia kontroli i przesłanki, jakimi kierował się Mazowiecki WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, nie dawały podstaw do obniżenia jej wysokości. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 1 500 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł, jest, w opinii Prezesa UOKiK, kwotą optymalną i adekwatną do wagi naruszenia prawa. Wymiar kary uwzględnia przede wszystkim fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni jasnej i zrozumiałej informacji o cenie produktów, poprzez brak aktualnej informacji o cenie oraz cenie jednostkowej.

Prezes UOKiK podziela także stanowisko organu pierwszej instancji, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i porzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona podjęła działania naprawcze, poprzez uzupełnienie brakujących informacji o cenach, co oznacza, że przesłanka zaprzestania naruszania prawa została spełniona. Znamienny jest przy tym fakt, że kontrola ta została przeprowadzona po uprzednim zawiadomieniu strony o zamiarze wszczęcia kontroli, a tym samym strona miała czas i możliwość odpowiedniego przygotowania się do takiej kontroli.

Nawet gdyby uznać za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszania prawa, to należy wskazać, że obie przesłanki muszą jednak być spełnione łącznie, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Sam fakt usunięcia przez stronę naruszenia prawa przemawia na jej korzyść i stanowi okoliczność łagodzącą, jednakże nie może skutkować odstąpieniem od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

W rozpatrywanej sprawie nie ziszcila się również przesłanka obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i porzestania na pouczeniu, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją nie została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, ani też strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że naruszenie przepisów ustawy o informowaniu

o cenach stanowi naruszenie o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone jest karą pieniężną określoną w art. 6 tej ustawy, zaś do nałożenia tej kary uprawniony jest wyłącznie wojewódzki inspektor IH. Uwzględniając właściwość terytorialną, w stosunku do strony postępowania w takim zakresie mogły być prowadzone wyłącznie przez Mazowieckiego WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Mazowieckiego WIIH nałożyć kary pieniężnej na stronę za to samo naruszenie, w związku z czym należy przyjąć, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 Kpa nie mają zastosowania w omawianym przypadku.

Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 Kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 Kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Prezes UOKiK wskazuje, że w związku z faktem usunięcia przez stronę stwierdzonych nieprawidłowości niezwłocznie, organ pierwszej instancji nie musiał wzywać strony do przedstawienia dowodów potwierdzających ten fakt. Jednocześnie rodzaj naruszenia nie wiązał się z koniecznością powiadomienia o nim właściwych podmiotów. W ocenie Prezesa UOKiK, samo usunięcie naruszenia prawa nie jest wystarczające i nie pozwoli na spełnienie celów administracyjnej kary pieniężnej nakładanej na podstawie ustawy o informowaniu o cenach, która pełni nie tylko funkcję dyscyplinująco-represyjną, ale także i prewencyjną, mającą zapewnić wysoki poziom ochrony interesów konsumentów i zapobiec powstawaniu podobnych naruszeń w przyszłości. Stąd też, należy przyjąć, że zastosowanie art. 189f § 2 i 3 Kpa w omawianym przypadku byłoby bezcelowe.

Prezes UOKiK wskazuje, że w okolicznościach niniejszej sprawy wymierzenie stronie kary pieniężnej może wpłynąć na wykształcenie się przekonania wśród wszystkich uczestników obrotu gospodarczego, w tym także u strony, że każde naruszenie prawa administracyjnego spotka się z odpowiedzialnością organu IH i pociągnie za sobą negatywne konsekwencje. Może to w przyszłości zapewnić, że do naruszeń prawa nie dojdzie albo będzie ich mniej. Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem.

Reasumując należy wskazać, że ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że strona naruszyła art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Powyższe naruszenie, jak wskazano wcześniej, sankcjonowane jest karą pieniężną wydawaną w drodze decyzji administracyjnej do 20.000 zł. Przepis ten nakazuje właściwym organom wymierzyć karę podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało jednostkowy charakter, a także nastąpiło

niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości. Wykazanie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Ponadto uwzględniając, że strona zasygnalizowała o poczynionych inwestycjach oraz ponoszonych kosztach utrzymania przedsiębiorstwa, Prezes UOKiK informuje, że kwestia sytuacji finansowej czy materialnej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w spłacie należności publicznoprawnej, jaką jest nałożona kara pieniężna.

W myśl art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej, organ administracji publicznej, który nałożył karę pieniężną (tj. Mazowiecki WIIH), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary pieniężnej lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Należy przy tym zaznaczyć, że kara pieniężna stanie się zaległością w sytuacji, gdy nie zostanie uiszczona w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja ta stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania tej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej